

LEKCE 53: DAVID KRÁLEM CELÉHO IZRAELE

Biblický text k lekci: 2. Samuelova 5-10

Cíle lekce:

- Dítě vlastními slovy popíše, jak (za jakých okolností) se stal David králem celého Izraele
- Dítě jmenuje nějaké Davidovy syny, kteří se mu narodili v Jeruzalémě
- Dítě dokáže říci příklady národů, které se David podmanil, porazil je
- Dítě vlastními slovy popíše události spojené s převozem Hospodinovy schrány do Jeruzaléma
- Dítě chápe souvislost mezi Davidem a Ježíšem (Ježíš potomek z rodu Davidova)
- Dítě si uvědomuje důležitost osobního vztahu s Bohem, který se vyznačuje komunikací, nasloucháním a poslušností
- Dítě chápe pozici Božího dítěte, kterým se může stát, když uvěří v dílo Ježíše Krista, které udělal na Golgotě pro člověka

Klíčové verše:

2. Samuelova 5,10: „Tak se David stále více vzcháhal a Hospodin byl s ním.“

2. Samuelova 6,17: „Hospodinovu schránu přinesli a umístili ji na příslušném místě uprostřed stanu, který pro ni David postavil. David obětoval před Hospodinem zápalné a pokojné oběti.“

2. Samuelova 7,11b-13: „Hospodin ti oznamuje, že on vybuduje dům tobě. Až se naplní tvé dny a ty ulehneš ke svým otcům, dám po tobě povstat tvému potomku, který vzejde z tvého lůna, a upevním jeho království. Ten vybuduje dům pro mé jméno a já upevním jeho královský trůn navěky.“

2. Samuelova 8,15: „David kraloval nad celým Izraelem a zjednával právo a spravedlnost.“

Galatským 3,26: „Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši“.

Biblická fakta:

Celý Izraelský lid zastoupen staršími, prohlásil v Chebrónu Davida králem. Davidovi bylo tehdy 37 let. Kraloval ještě 33 let. David dobyl Jeruzalém a Sijón, který okupovali Jebúsejci. Díky darům týrského krále Chírama, který mu daroval dřevo a řemeslníky, si David nechal postavit palác.

V Jeruzalémě si David vzdal ještě další manželky a narodili se mu další děti, mj. i Šalomoun.

David jako nový král musí čelit okolním národům, nepřátelům – postupně poráží Pelištejce, Moábce, krále Soby Hadad-Ezera, Aramejce, Amálekovce, Edómce i Amónce. Hospodin byl s Davidem a dopřál mu vítězství nad všemi nepřáteli.

David nechává přepravit truhlu smlouvy do Jeruzaléma. Lidé, kteří ho převážejí, truhlu dají na nový vůz (i když se měla nosit) – vůz vedli muži jménem Uza a Achjó. U Nákonova pole truhla začala padat z vozu, Uza ji zachytil a Bůh ho za to zabil. David se kvůli tomu rozzlobil na Boha a začal se ho bát.

Truhlu smlouvy nechal u domu Obéd-edóma, kde zůstala 3 měsíce. Bůh za to tomu domu žehnal. David pak nechal přenést truhlu do Jeruzaléma. Měl z toho obrovskou radost, tančil a skákal před Bohem. Když ho viděla jeho manželka Míkal připadal jí jako blázen a pohrdla jím. Za to ji Bůh potrestal tím, že už nikdy nemohla mít děti.

David chce Bohu vybudovat dům – chrám, ale skrze proroka Nátana mu Bůh sdělí, že to bude On, kdo postaví Davidovi dům – ne ze dřeva ani kamení, ale naznačil tím, že z Davidova rodu vzejde Mesiáš, Kristus, takže Davidův rod bude mít věčného trvání. David se modlí k Bohu a je mu velmi vděčný za to, že zrovna jeho si Bůh vybral ve svém plánu.

David se postará o posledního potoka ze Saulova rodu – chromého Mefíbošeta. Vzal ho k sobě na královský dvůr a staral se o něho. Mefíbošet každý den jedl u stolu s králem. Mefíbošet měl malého syna, který se jmenoval Míka.

Pro zvidavé:

- Davidovi synové narozeni v Jeruzalémě: Šamua, Šobáb, Nátan, Šalomu, Jibchár, Elíšua, Nefeg, Jafia, Elíšama, Eljáda, Elifelet
- David porazil Pelištejce v údolí Refájců
- David pojmenoval místo, kde Bůh zabil Uzu Peres-uza (Uzova trhlina)
- Davidův tým: velitel Joáb, kancléř Jóšafat, kněží Sádok a Achímelech, písař Serajáš, velitel gardy Kréťanů a Pléťanů Benajáš
- O vrácení majetek Jonatanova syna se staral služebník Cíba (Síba)

Myšlenky k 53. lekci (aplikace):

- Bůh po dlouhých cca 20 letech umožnil Davidovi, aby se stal králem – cesta života na „vysněné“ místo je dlážděná zkouškami, které člověka formují, rozvíjejí ho v moudrosti
- Završuje se etapa Davidova směřování na královský trůn – Bůh své sliby dodržel (i když v očích lidských mu to „dlouho trvalo“) – Boží čas je jiný než náš lidský (kdo si počká, ten se dočká)
- Začátky jsou těžké – na Davida a jeho nový „stát“ útočí nepřátelé z okolních národů, ale i ty, žijící na jeho území – Bůh však Davidovi dává nad nimi vítězství – když Bůh vede k jím vytyčenému cíli (Davida pomazal za krále), tak ho vždy dosáhne
- David se doptává Hospodina, před tím, než zaútočí na nepřátele – nechce dělat žádné kroky bez Boha – ukazuje to těsný vztah Davida k Hospodinu, a to bez ohledu na jeho nové postavení
- David přinesením Boží schrány do Jeruzaléma a touhou vystavět Bohu dům (chrám) dává najevo, že chce, aby Bůh měl místo v jeho království – i když byl konečně na vrcholu, uvědomoval si, díky komu (Bohu) a že bez něho by nebyl tam, kde je (David byl vděčný)
- Bůh zaslibuje Davidovi, že z jeho rodu vzejde Mesiáš – jeho rod tak nikdy nezanikne – v minulosti bylo velmi vážené, pokud měl člověk dlouhý rod (čím delší, tím váženější) – z Davidova rodu se tímto stává „rod č. 1“ – když dáváme prostor Pánu Bohu v našem životě a chceme ho tam, aby byl přítomný, On má z toho radost a naopak sám nám chce dávat to nejlepší a nejhodnotnější
- David má i praktickou víru – postará se o chromého Mefíbošeta – víra se má projevovat skutkem (David také tímto ukázal, že odpustil „Saulovu domu“ a netrpí záští)
- Bůh je věrný a naplní svá zaslíbení, i když to bude něco stát (David musel bojovat s protivníky), ale Bůh je připraven člověku pomoci
- Z Davidova charakteru se můžeme učit touze po Boží blízkosti a radosti z jeho přítomnosti
- Davidovo dědictví bylo nečekané – sám Bůh přichází do jeho života, do jeho rodu a dává mu nekončící království, zcela bez zásluh Davida

Souvislost s Novým zákonem: BOŽÍ DĚDICOVÉ (Galatským 3,26-29)

Biblický text: „*Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.*“

David se stal jednak králem celého Izraele, ale hlavně z jeho rodu Bůh udělal linii vedoucí k Mesiáši. David se (nezaslouženě) stal praotcem a z něho vzešel dědic všeho – Ježíš Kristus. David měl velmi úzký vztah s Bohem a Bůh takto zázračně vstoupil do jeho života, do jeho rodu. I pro nás platí, že můžeme být v „Božím rodokmenu“. Právě díky oběti Kristově na golgotském kříži. Každý, kdo tuto skutečnost a skutek Boží lásky přijme vírou, stává se synem Božím. Stane se součástí Božího rodu. Na rozdíl od krále, kterých bylo a je málo, a jen málokdo na světě se mohl pyšnit titulem krále, platí vstupenka do Boží

rodiny pro každého člověka, ať mladého či starého, chudého či bohatého, hloupého či chytrého. Víra v Krista se také musí nějak projevit – musíme bojovat s nepřáteli (tím Zlým), který si nepřeje, abychom byli královští synové a dcery a chce nás toho privilegia zbavit (ale nemůže), musíme také prokázat víru prakticky lidem okolo nás (podobně jako David prokázal milosrdenství chromému Mefíbošetovi).

Náměty pro činnosti s dětmi:

1. Stavění paláce ze sirek – motiv Davidova paláce. Úkolem dítěte je ze sirek postavit za daný čas libovolnou stavbu (palác). Hodnotí se kreativita (děti se mohou obodovat navzájem). Je také možno stavět na čas předem danou konstrukci (v 2D nebo 3D).

2. Přenos/převoz truhly smlouvy – motiv přenosu truhly smlouvy do Jeruzaléma. Úkolem dítěte je přenést např. knihu či něco podobného na hlavně tak, aby jim nespadla (nebo jiným způsobem – např. na dvou tyčkách). Eventuelně je také možno „truhlu“ posouvat na danou vzdálenost pomocí válečků (tři válečky pod knihou) a postupně překládat s tím, že se kniha nesmí dotknout země.

3. Originální taneček – motiv radostného křepčení před truhlou smlouvy. Úkolem dítěte je během 5 minut vymyslet a sestavit originální taneční kreaci asi na 20 sekund. Ostatní děti bodují, vítězem se stává ten, který získá nejvíce bodů.

4. Pohyb bez nohou – motiv chromého Mefíbošéta. Úkolem dítěte je absolvovat předem danou trať bez nohou (pouze na ruce). Možná je jakákoliv pozice, při které se dítě nebude dotýkat země. Je možné také hrát na to, kdo zajde dále.